

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: JEsus Christ i Jødeland

Citation: Kingo, Thomas: "JEsus Christ i Jødeland", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid75845/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Fra Himlen kom dend Engleskar, Som Hyrderne de bleve
var, De sagde dem: Gaar, seer oppaa, Guds Søn er lagt i
Krybb' og straa.

[2] I Davids Stad i Bethlehem, Saasom Michæas sagde frem,
Der findes hand dend HÈrre Christ, En Frelser aff Davids Qvist. 5

[3] Vi derfor høyt os fryde bør, Fordi Gud os saa nær tilhør,
Hand er vor Broder og vort Kiød, Aff Gud og aff Maria fød.

[4] Hvad kand nu skade synd og Død? Gud er med eder i ald
Nød, Lad Sa||tan storme med sin Magt, Hand slagen er ved 194
Guds Søns Pagt. 10

[5] Hand eder ey forlade vil, Men give Synden gierne til,
Trods Fristelser, trods ald dend Vee, Som eder kand i Verden
skee.

[6] Guds Slegtinger I ere nu, Hand kommer nok sit Kiød ihu,
Thi takker Gud aff Hiertens grund, I Haabet trøstigt' allen stund. 15

D. Mort. Luther.

En Anden.

Under dend Melodie:

Kom O Hedning-Frelser sand, etc.

Jesus Christ i Jødeland Lod sig føde Gud og Mand, Stierne 20
baade lyvs og klar Saaes i Luften aabenbar.

[2] Viise Mænd aff Øster-kandt, Der de saae dend Stierne
grandt, Skyndede sig strax paa stand, Og forlode deres Land.

[3] Ginge til Jerusalem, Og med fiid bespurde dem, Hvor de
dend nyfødde Søn Kunde offre skienk og Bøn. 25

[4] Der Herodes det fornam, Blev hand meget ond og gram, 195
Hand i Frygt og fare sad, Og med ham dend gandske Stad.

[5] Alle Lærde i sit Land, Strax tilsammen kaldte hand, Og ud-
forskede med fiid Christi Føde-sted og Tiid.

- [6] I det ringe Bethlehem, Er Messia Føde-hiem, Læser vi i Skriftens Boog, Svarede dend Skare kloog.
- [7] Hand fremkaldede paa stand, De som var fra Persen-Land, Og med fliid dem frittede, Naar dend Stierne lod sig see.
- 5 [8] Reyser jlig, sagde hand, Til dend Stad i Jødeland, Og rand-sager flittelig, Hvordan Alting haver sig.
- [9] Naar I saa dend sag i grund Har udspurdt, da samme stund, Kommer, lader mig forstaa, Jeg det Barn tilbede maa.
- [10] Der de hørde Kongens Mund, Reysde de dend samme
10 stund, Stiernen sig tilsinne lood, Og for dem paa Veyen stood.
- [11] Til dend over Huuset kom, Hvor i var det Barn saa from, Med Forældre begge too, De der indgik gandske froo.
- 196 [12] De falt ned paa deres Knæ, Lod op deres Skatte-Fæ,
15 Gaver prægtig og Trefold Offred de dend Konge bold.
- [13] Guld anstod dend Konge prud, Røgelse dend HERre Gud, Myrrha som et Menniske, Tiente hans Begravelse.
- [14] Gud dem varde hemmelig Om Herodis Mord og svig: Strax en anden Vey de fand Hiem til deres eget Land.
- 20 [15] Kiære Gud og Fader bliid, Dig vi prise allen Tiid, At Du blinde Hedninge Vilde gjøre salige.
- [16] Dig skee Lov, O JESu Christ, Du est Jacobs Stierne vist; Lyvs udi mit hiert' og sind, Send dit ord og Aand der ind.
- 25 [17] Jeg Dig ræt bekiende kand, For min Konge, Gud og Mand, Dig tilbede hiertelig I min Aand ydmygelig.
- [18] Offre dig min Bøn og Troe, Med en fyrig Aand og froe, Uforfalsket Kierlighed, I mit Kaars Taalmodighed.
- [19] Siden gaa dend rette stj, Paa min Reyse frisk og frj, Til
30 mit rette Faders Land, I din ævig Himmel-stand.
- 197 [20] Der ævindelg at boe, I bestandig || Fred og Roe, Priise Gud for Naade slig, Altid og ævindelg.

M: Niels Sørensen.